

Міністерство культури та інформаційної політики України

Комунальний заклад Львівської обласної ради

Львівський фаховий коледж культури і мистецтв

Затверджую

Голова приймальної комісії

Г. Лавринів

05 2022 р.

Програма індивідуальної усної співбесіди з української мови

для здобуття освітньо-професійного ступеня

фахового молодшого бакалавра

для вступників на основі повної загальної середньої освіти

за спеціальністю 029 “Інформаційна, бібліотечна та архівна справа”

Львів 2022

Програма індивідуальної усної співбесіди з української мови для вступників на основі повної загальної середньої освіти для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра за спеціальністю 029 “Інформаційна, бібліотечна та архівна справа”

“ 13 ” 05 2022 року – 15 ст.

Розробник: Забанжало Ірина Романівна, викладач української мови та літератури, української мови за професійним спрямуванням, стилістики ділового мовлення та редагування ділових документів.

Програму схвалено та рекомендовано на засіданні предметної циклової комісії загальноосвітніх дисциплін.

Протокол від “ 17 ” 05 2022 року № 9

Голова предметної циклової комісії загальноосвітніх дисциплін

“ 17 ” 05 2022 року О. Боднар Боднар О.М.
(підпис) (прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка
2. Програма співбесіди з української мови
3. Перелік питань, що виносяться на співбесіду
4. Критерії оцінювання відповідей
5. Список рекомендованої літератури

Пояснювальна записка

Програма індивідуальної усної співбесіди з української мови для абітурієнтів спеціальності 029 “Інформаційна, бібліотечна та архівна справа” Львівського фахового коледжу культури і мистецтв розроблено на основі чинних навчальних програм з української мови для 10-11 (рівень стандарту) класів загальноосвітніх навчальних закладів та програмою зовнішнього незалежного оцінювання.

Матеріал програми охоплює такі розділи: “Фонетика”, “Графіка”, “Орфоепія”, “Орфографія”, “Лексикологія”, “Фразеологія”, “Будова слова”, “Словотвір”, “Морфологія”, “Синтаксис”, “Стилістика”, “Розвиток мовлення”.

Мета й завдання вивчення української мови визначені державною програмою з української мови, яка визначає основний зміст навчання і вимоги та критерії оцінювання результатів.

Основна мета вивчення української мови у навчальних закладах України на сучасному етапі полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатой мовної особистості, яка вільно володіє вміннями й навичками, комунікативно виправдано користуватися засобами державної мови в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Абітурієнти, які проходять співбесіду, повинні:

- розрізняти звуки мови, визначати голосні й приголосні звуки, їх характеристики, ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм;
- розпізнавати вивчені орфограми й пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами; знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила;

- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, визначати способи творення слів;

- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням; пояснювати значення фразеологізмів; крилатих висловів;

- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;

- розрізняти словосполучення й речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні; · визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх;

- визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою; вміти оформити цитати та діалог;

- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів.

Абітурієнт повинен знати: мовні норми сучасної української літературної мови (орфографічні, орфоепічні, лексичні, граматичні, стилістичні, пунктуаційні); мовленнєві норми (етику й етикет спілкування).

Абітурієнт повинен вміти: вільно володіти усною та писемною формами української літературної мови, правильно і грамотно писати й говорити, формулювати й виголошувати свої думки, підтримувати діалог.

Відповідно до Нових Правил прийому на навчання до Львівського фахового коледжу культури і мистецтв в 2022 році, індивідуальні усні співбесіди проводяться за змішаною формою (очно або дистанційно) з урахуванням необхідності створення безпечних і нешкідливих умов та дотриманням медико-санітарних вимог.

Абітурієнти проходять індивідуальні усні співбесіди очно. Дистанційно за рішенням приймальної комісії індивідуальні усні співбесіди можуть проходити вступники, які на час проведення вступних випробувань перебувають за кордоном або з інших об'єктивних причин не можуть бути присутні фізично.

Дистанційно індивідуальні усні співбесіди будуть проводитись у програмі для організації відеоконференцій **Zoom**. Вступникам на електронну пошту або мобільний телефон (Viber) попередньо буде надіслано запрошення з зазначенням дати та часу, згідно розкладу вступних випробувань.

Приймальна комісія інформує, що при проведенні дистанційної форми вступу буде проводитись відеофіксація та запис вступного випробування. Для неповнолітніх осіб батькам необхідно надати письмову згоду у формі заяви. Дану заяву слід надіслати в приймальну комісію (**0986395479** вайбер, месенджер або на електронну пошту [**pklfkkin@gmail.com**](mailto:pklfkkin@gmail.com)).

Ідентифікація для проведення дистанційного вступу обов'язково повинна включати такі етапи:

- встановлення відео та голосового зв'язку,
- демонстрація документа, який посвідчує особу абітурієнта (з номером, видимою фотографією та повним іменем).

Тривалість дистанційного іспиту до 20 хв. на одного абітурієнта.

В разі оголошення повітряної тривоги усі вступні випробування, що проводяться очно або дистанційно призупиняються. Всі, хто знаходиться в приміщенні коледжу ідуть в укриття до сигналу оповіщення «Увага! Відбій повітряної тривоги!». Після цього вступні випробування продовжуються. Вступники, які дистанційно проходять індивідуальну усну співбесіду отримують повторне запрошення.

Програма з української мови

Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія

Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила перенесення слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис -н- та -нн- у прикметниках і дієприкметниках, *не* з різними частинами мови.

Лексикологія. Фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі слова й неологізми. Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

Морфологія

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й

відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова. Форми дієслова. Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від

прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням та за будовою. Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

Частка як службова частина мови. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

Синтаксис

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні; за емоційним забарвленням; за будовою; за складом граматичної основи; за наявністю: другорядних членів; за наявністю необхідних членів речення; за наявністю ускладнювальних засобів.

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком.

Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка та односкладні речення з головним членом у формі підмета.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки -

непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення. Складносурядне речення, його будова. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

Розвиток мовлення

Види мовленнєвої діяльності, адресант і адресат, монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення; вимоги до мовлення. Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість й інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.

Перелік питань, що виносяться на співбесіду

1. Фонетика як розділ мовознавства. Голосні й приголосні (тверді й м'які, дзвінкі й глухі) звуки. Співвідношення звуків і букв.
2. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Чергування звуків
3. Пряме і переносне значення слів. Омоніми. Синоніми. Антоніми.
4. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі слова та неологізми
5. Лексика української мови за походженням.
6. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення
7. Іменник як частина мови: рід, число, відмінювання.
8. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників.
9. Прикметник як частина мови: відмінювання та ступені порівняння.
10. Числівник як частина мови: відмінювання кількісних та порядкових числівників.
11. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.
12. Займенник як частина мови: відмінювання та правопис.
13. Дієслово як частина мови. Форми дієслова. Дієвідміни.
14. Дієприкметник та дієприслівник як особлива форма дієслова.
15. Прислівник як частина мови: ступені порівняння та правопис.
16. Службові частини мови. Вигук.
17. Речення як основна синтаксична одиниця. Види речень.
18. Головні та другорядні члени речення.
19. Просте односкладне речення, його види.
20. Просте ускладнене речення.
21. Складносурядне речення та розділові знаки.
22. Складнопідрядне речення та його види.

- 23.Складне безсполучникове речення та розділові знаки в ньому.
- 24.Складне речення з різними видами зв'язку.
- 25.Стилi мовлення та їхні основні ознаки.

Критерії
оцінювання якості знань абітурієнтів
на індивідуальній усній співбесіді
з предмета “Українська мова”
галузь знань 02 «Культура і мистецтво»

для спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»

Схема переведення з 12-бальної на 200 бальну шкалу оцінювання (від 0 – 200 балів)		Критерії оцінювання якості знань абітурієнта
Бали за 12-бальною шкалою оцінювання	Бали за 200-бальною шкалою оцінювання	
Незадовільно		Початковий рівень навчальних досягнень
1	100	Абітурієнт підтримує бесіду на елементарному рівні. Здебільшого відповідає на запитання лише однозначними реченнями ("так" чи "ні") або уривчастими реченнями ствердного чи заперечного характеру.
2	101-109	Абітурієнт відповідає на елементарні запитання короткими репліками, не розуміє основних мовознавчих понять, знання загалом мають хаотичний характер.
3	110-119	Абітурієнт має певні знання із запропонованої теми, але викладає матеріал непослідовно і допускає помилки у мовленнєвому оформленні відповіді.
Задовільно		Середній рівень навчальних досягнень
4*	120*-129	Абітурієнт має певні знання із запропонованої теми, але викладає матеріал непослідовно і допускає помилки у мовленнєвому оформленні відповіді.
5	130-139	Абітурієнт не вміє глибоко і переконливо обґрунтовувати свої думки й відчуває труднощі під час добору прикладів.
6	140-149	Абітурієнт виявляє знання і розуміння основних положень певної теми, але викладає матеріал не досить повно і допускає помилки в формулюванні правил.
Добре		Достатній рівень навчальних досягнень
7	150-159	Абітурієнт викладає основні положення з певної теми, але допускає деякі помилки та поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу.
8	160-169	Абітурієнт викладає основні правила з певної теми, наводить приклади до правил, обґрунтовує свої думки, але трапляються недоліки у мовленнєвому оформленні відповіді.
9	170-179	Абітурієнт дає відповідь, що задовольняє ті ж вимоги, що й високий рівень, але допускає деякі помилки, які сам виправляє після зауважень викладача.
Відмінно		Високий рівень навчальних досягнень
10	180-189	Абітурієнт розуміє та може вільно і змістовно викласти основні мовознавчі поняття, обґрунтовує свої думки, наводить необхідні приклади не тільки за підручником, а самостійно дібрані.
11	190-199	Абітурієнт ґрунтовно і послідовно викладає матеріал, виявляє повне розуміння його змісту, дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови.

12	200	Абітурієнт має ґрунтовні й досконалі знання, застосовує їх на практиці; коротко, виразно, оригінально формулює свою думку, може дібрати цікаві, влучні, дотепні, переконливі аргумент та приклади, творчо підходить до запропонованої теми.

*-прохідний бал

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О.М., Блажко М.Б. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі. І частина. – К.: Грамота, 2020. – 496 с.
2. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: Підручник для 11 класу. Рівень стандарту. – К.: «Генеза», 2012.
3. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: Підручник для 10 класу. Рівень стандарту. – К.: «Генеза», 2010.
4. Плющ М.Я., Гринас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. – К.: Вища школа. - 2004.
5. Українська мова: навчальний посібник для студентів ВНЗ I-II рівнів акредитації/ Т.М.Антонюк, О.С. Стрижаковська, Л.М. Авдіковська. – Чернівці: ДрукАрт, 2014. – 344 с.
6. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім.О.О.Потебні; Інститут української мови. – К. : Наукова думка, 2019. – 390 с.
7. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови: 4-е вид. – К. : Освіта, 2000. – 254 с.